

Heureux ceux qui procurent la paix

Par Gary E. Stevenson
du Collège des douze apôtres

Autuaita rauhantekijät

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolin koorumista

Conférence générale d'octobre 2025

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille.

Bienvenue à la conférence générale. Combien nous sommes reconnaissants d'être ensemble.

Alors que nous entamons cette conférence, nous gardons à l'esprit les événements douloureux des semaines qui l'ont précédée. Nos cœurs sont lourds à cause du deuil ou, pour certains, de l'incertitude persistante causée par la violence et les tragédies dans le monde. Même des personnes pieuses rassemblées dans des lieux sacrés, y compris notre église consacrée au Michigan, ont perdu la vie ou des êtres chers. Je vous parle avec mon cœur, conscient des fardeaux que votre famille et vous portez et de ce que notre monde a subi depuis la dernière conférence générale.

Capernaüm en Galilée

Imaginez que vous êtes un adolescent à Capernaüm, près de la mer de Galilée, pendant le ministère de Jésus-Christ. Des rumeurs se répandent au sujet d'un rabbi, ou instructeur, dont le message attire les foules. Des voisins prévoient de se rendre sur une colline surplombant la mer pour l'écouter.

Vous parcourez avec eux les routes poussiéreuses de Galilée. En arrivant, vous êtes étonné par la taille de la foule rassemblée pour écouter ce Jésus. Certains murmurent le mot « Messie ».

Vous écoutez. Ses paroles touchent votre cœur. Sur le long chemin de retour chez vous, vous préférez le silence aux conversations.

Rauhan rakentaminen alkaa yhä kaikkein yksinkertaisimmasta paikasta – omasta sydämestämme, sitten kodista ja perheestä.

Tervetuloa yleiskonferenssiin. Kuinka kiitollisia olemmekaan, että voimme olla koolla.

Kun odotamme näitä konferenssikokouksia, olemme hyvin tietoisia konferenssia edeltäneistä viikoista. Ymmärrämme, että sydämemme suree menetyksiä, ja jotkut tuntevat epävarmuutta, jonka väkivalta tai murhenäytelmät eri puolilla maailmaa ovat aiheuttaneet. Jopa monet hartaat ihmiset, jotka ovat kokoontuneet pyhiin paikkoihin – kuten pyhään kappeliimme Michiganissa – ovat menettäneet henkensä tai rakkaitaan. Puhun sydämestäni ymmärtäen, että teidän monien sydäntä kuormittaa se, mitä te, perheenne ja maailmamme ovat kokeneet viime yleiskonferenssin jälkeen.

Kapernaum Galileassa

Kuvittele kanssani, että olet nuori teini-ikäinen Kapernaumissa, lähellä Galileanjärveä, Jeesuksen Kristuksen palvelutehtävän aikaan. Sana leviää rabbista – opettajasta – jonka sanoma vetää puoleensa väkijoukkoja. Naapurit aikovat matkata kuulemaan Häntä vuorelle, josta on näkymä merelle.

Liityt muiden joukkoon, jotka kulkevat Galilean pölyisiä teitä. Saapuessasi paikalle yllätyt suuresta väkijoukosta, joka on kokoontunut kuulemaan tätä Jeesusta. Jotkut kuiskaavat hiljaa ”Messias.”

Kuuntelet. Hänen sanansa koskettavat sydäntäsi. Pitkällä kävelymatkalla kotiin valitset keskustelun sijaan hiljaisuuden.

Vous méditez sur des choses merveilleuses, qui transcendent la loi de Moïse elle-même. Il a parlé de tendre l'autre joue et d'aimer ses ennemis. Il a promis : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Pourtant, sous le poids des jours difficiles, de l'incertitude et de la peur, la paix semble bien loin.

Vous accélérez le pas et arrivez chez vous le souffle court. Votre famille se rassemble et votre père vous demande ce que vous avez entendu et ressenti.

Vous rapportez qu'il vous a invités à laisser votre lumière luire devant autrui, à rester droit malgré les persécutions. Votre émotion est audible quand vous répétez : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Vous demandez : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

Votre père regarde votre mère et répond avec douceur : « Oui. Tout commence à l'endroit le plus essentiel : notre cœur. Ensuite, notre foyer et notre famille. Et ce que nous mettons en pratique ici se répand alors dans nos rues et nos villages. »

2 000 ans plus tard

Avançons de 2 000 ans. Il ne s'agit plus d'un exercice d'imagination, mais de notre réalité. Certes, les pressions ressenties par la génération montante (la polarisation, la sécularisation, les repréailles, la violence au volant, les scandales, les attaques groupées sur les réseaux sociaux) différent de celles du jeune de Galilée. Néanmoins, les deux générations sont confrontées à des cultures marquées par le conflit et les tensions.

Heureusement, nos jeunes gens et jeunes filles sont aussi attirés par des sermons sur la montagne modernes : le séminaire, les conférences Jeunes, Soyez forts et Viens et suis-moi. Ils reçoivent les mêmes invitations du Seigneur : laisser leur lumière luire devant autrui, rester droits malgré les persécutionset aimer leurs ennemis.

Les prophètes actuels du Rétablissement les ont encouragés à être des artisans de paix, à

Pohdit ihmeellisiä asioita – asioita, jotka ovat suurempia kuin jopa Mooseksen laki. Hän puhui toisen posken kääntämisestä ja vihollisten rakastamisesta. Hän lupasi: ”Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen.”

Kun omassa todellisuudessaasi tunnet vaikeiden päivien painon – epävarmuuden ja pelon – rauha tuntuu kaukaiselta.

Kiirehdit askeleitasi ja saavut kotiin hengästyneenä. Perheesi kerääntyy koolle, ja isä kysyy: ”Kerro meille, mitä kuulit ja tunsit.”

Kerrot, että Hän kutsui sinua antamaan valosi loistaa muille, etsimään vanhurskautta silloinkin, kun sinua vainotaan. Äänesi murtuu, kun toistat: ”Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen.”

Kysyt: ”Voinko todella tulla rauhantekijäksi, kun maailma on levottomuuden vallassa, kun sydämeni on täynnä pelkoa ja kun rauha tuntuu olevan niin kaukana?”

Isäsi vilkaisee äitiäsi ja vastaa lempeästi: ”Kyllä. Aloitamme kaikkein yksinkertaisimmasta paikasta – omasta sydämestämme, sitten kodistamme ja perheestämme. Kun harjoittelemme siellä, rauhanrakentaminen voi levitä kaduillemme ja kyliimme.”

Siirrytäänkö ajassa 2 000 vuotta eteenpäin

Siirrytäänkö ajassa 2 000 vuotta eteenpäin. Ei tarvitse kuvitella – tämä on todellisuuttamme. Vaikka nykypäivän nousevan sukupolven kokevat paineet eroavat Galilean nuoren kokemista paineista – polarisaatio, maallistuminen, kostoimet, aggressiivinen ajotapa, raivo ja sosiaalisen median hyökkäykset – molemmat sukupolvet kohtaavat konfliktien ja jännitteiden kulttuureja.

Onneksi nuoret miehemme ja nuoret naiset tuntevat samanlaista vetoa omiin vuorisaarnahetkiinsä: seminaariin, Nuorten voimaksi -konferensseihin ja Tule ja seuraa minua -ohjelmaan. Täällä he saavat samat kestävät kutsut Herralta: anna valosi loistaa muille, etsi vanhurskautta silloinkin, kun sinua vainotaan, ja rakasta vihamiehiäsi.

He saavat rohkaisevia sanoja myös palautuksen eläviltä profeetoilta: ”Rauhantekijöitä

exprimer leur désaccord sans être désagréables, à remplacer les querelles et l'orgueil par le pardon et l'amouret à construire des ponts de compréhension et de coopération plutôt que des murs de préjugés et de ségrégation. Et ils ont la même promesse : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Le cœur de la génération montante actuelle est rempli du témoignage de Jésus-Christ et d'espérance pour l'avenir. Toutefois, ils demandent aussi : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

La réponse est encore un oui retentissant ! Nous nous saisissons des paroles du Sauveur : « Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix. [...] Que votre cœur ne se trouble point, et ne s'alarme point. »

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille. Ce que nous mettons en pratique là se répand ensuite dans le voisinage et les collectivités.

Voyons ces trois endroits où un saint des derniers jours de notre époque peut apporter la paix.

Être un artisan de paix dans son cœur

Le premier est notre cœur. Il est clair que les enfants étaient attirés par le Christ pendant son ministère. Il y a là un indice. Le cœur pur et innocent d'un enfant qui procure la paix est une source d'inspiration pour notre cœur. Voici la réponse de plusieurs enfants en âge d'aller à la Primaire à la question : « Comment être un artisan de paix ? »

Leurs réponses venaient du cœur. Luke a dit : « Il faut toujours aider les gens. » Grace a expliqué qu'il est important de pardonner, même lorsque cela ne semble pas juste. Anna a raconté : « J'ai vu une fille qui jouait toute seule, alors je suis allée jouer avec elle. » Lindy pense qu'être un artisan de paix signifie aider quelqu'un. « Et la personne aide à son tour. Et ça continue à l'infini. » Liam a dit : « Il ne faut pas être méchant avec quelqu'un qui est méchant avec nous. » London s'est exclamée : « Si quelqu'un se moque de toi ou est méchant, dis-lui : 'Arrête, s'il te plaît.' » Trevor a expliqué : « S'il ne reste qu'un beignet et que

tarvitaan."Olkaa eri mieltä olematta eripuraisia. Korvatkaa kiistely ja ylpeys anteeksiannolla ja rakkaudella. Rakentakaa yhteistyön ja ymmärryksen siltoja, alkää ennakkoluulojen tai erottelun muureja. Ja sama lupaus: "Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen."

Tämän päivän nousevan sukupolven sydämet ovat täynnä todistusta Jeesuskesta Kristuksesta ja toivoa tulevaisuudesta. Silti hekin kysyvät: "Voinko todella tulla rauhantekijäksi, kun maailma on levottomuuden vallassa, sydämeni on täynnä pelkoa ja rauha tuntuu olevan niin kaukana?"

Raikuva vastaus on jälleen kerran kyllä! Me otamme vastaan Vapahtajan sanat: "Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille –. Olkaa rohkeat, alkää vaipuko epätoivoon."

Tänä päivänä rauhan rakentaminen alkaa yhä kaikkein yksinkertaisimmasta paikasta – omasta sydämestämme, sitten kodista ja perheestä. Kun harjoittelemme siellä, rauhanrakentaminen leviää naapurustoomme ja yhteiskuntaamme.

Tarkastellaanpa tarkemmin näitä kolmea paikkaa, joissa nykyajan myöhempien aikojen pyhä rakentaa rauhaa.

Rauhanrakentaminen sydämestämme

Ensimmäinen paikka on sydämestämme. Yksi Kristuksen palvelutehtävän näkyvä osatekijä osoittaa, kuinka lapset tunsivat halua olla Hänen lähellä. Siinä on vihje. Lapsen puhtaan ja viattoman rauhaa rakentavan sydämen tarkasteleminen voi olla innoituksena omalle sydämelle. Näin muutamat alkeisyhdistysikäiset lapset vastasivat kysymykseen "Millaista on olla rauhantekijä?"

Luen heidän vastauksensa, jotka tulivat suoraan heidän sydämestään! Luke sanoi: "Auttaa aina muita." Grace kertoi, kuinka tärkeää on antaa anteeksi toisilleen, vaikka se ei tuntuisikaan reilulta. Anna kertoi: "Näin jonkun, jolla ei ollut ketään leikkikaveria, joten menin leikkimään hänen kanssaan." Lindy pohti, että rauhantekijänä oleminen on muiden auttamista. "Sitten tekee samaa muille. Se vain jatkuu ja jatkuu." Liam sanoi: "Älä ole ilkeä muille, vaikka he olisivatkin ilkeitä sinulle." London huudahti: "Jos joku kiusaa sinua tai on sinulle ilkeä, sano: 'Ole kiltti ja lopeta.'" Trevor huomautti: "Jos jäljellä on yksi donitsi ja

tout le monde le veut, on le partage. »

Les réponses de ces enfants me prouvent que nous naissons tous avec un attrait divin pour la gentillesse et la compassion. L'Évangile de Jésus-Christ nourrit ces caractéristiques divines, notamment celle d'être un artisan de paix, et les ancre dans notre cœur, pour notre profit dans cette vie et dans la suivante.

Être un artisan de paix chez soi

Deuxièmement, nous sommes des artisans de paix chez nous lorsque nous nous conformons au modèle du Seigneur dans nos relations : la persuasion, la longanimité, la gentillesse, la douceur et l'amour sincère.

Voici l'histoire inspirante d'une famille dont les membres se sont efforcés d'être des artisans de paix et de mettre ces principes en action.

Les enfants de cette famille avaient du mal à tisser des liens avec un adulte souvent grincheux, condescendant et brusque. Les enfants, blessés et frustrés, se sont demandé si la seule solution était d'imiter cette attitude mesquine.

Un soir, la famille a discuté ouvertement de ces tensions et des dégâts qu'elles causaient. Une idée s'est présentée : pas une simple solution, mais une expérience à faire.

Au lieu de s'abstenir de répondre ou de contre-attaquer, les enfants feraient quelque chose d'inattendu : ils répondraient avec gentillesse. Pas seulement une retenue polie, mais un déversement délibéré de mots doux et d'attentions, peu importe la réaction. Ils ont tous accepté d'essayer pendant un moment, puis de se réunir à nouveau pour en reparler.

Malgré une légère hésitation au départ, ils se sont attachés à ce plan de bon cœur.

Le résultat a été tout simplement remarquable.

La froideur a commencé à fondre. Les sourires ont remplacé les airs renfrognés. L'adulte, autrefois distant et sévère, a commencé à changer. Les enfants, encouragés par leur choix de montrer l'exemple avec amour, se sont réjouis de la transformation. Le changement a été si profond que le moment de se réunir pour en reparler n'est jamais venu. La gentillesse avait fait son œuvre en douceur.

Des liens d'amitié sincère se sont formés et

kaikki haluavat sen, te jaatte sen.”

Näiden lasten vastaukset ovat minulle todiste siitä, että meillä kaikilla on syntyessämme jumalallinen taipumus ystävällisyyteen ja myötätuntoon. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi ravitsee ja kasvattaa sydämeemme näitä jumalallisia ominaisuuksia, kuten rauhantekijänä olemista, siunaten meitä tässä elämässä ja tulevassa.

Rauhanrakentaminen kotona

Toiseksi, rakentakaamme kodissamme rauhaa käyttämällä Herran mallia keskinäisiin suhteisiimme vaikuttamiseen: taivuttelu, pitkämielisyys, lempeys, ystävällisyys, sävyisyys ja vilpitön rakkaus.

Tässä on innoittava kertomus, joka osoittaa, kuinka eräs perhe teki rauhanrakentamisesta perheen tavoitteen ja pani nämä periaatteet käytäntöön.

Tämän perheen lapsilla oli vaikeuksia suhteessaan erääseen aikuiseen, jonka käytös oli usein äreää, alentuvaa ja tylyä. Lapset alkoivat loukkaantuneina ja turhautuneina miettiä, oliko ainoa tapa edetä se, että hekin käyttäytyisivät samalla ilkeällä tavalla.

Eräänä iltana perhe puhui avoimesti jännitteistä ja niiden vaatimasta verosta. Sitten syntyi ajatus – ei vain ratkaisu vaan kokeilu.

Sen sijaan että lapset vastaisivat vaikenemalla tai kostamalla, he tekisivät jotakin odottamatonta: he vastaisivat ystävällisesti. Ei vain kohteliaan pidättyvästi, vaan lausumalla tarkoituksellisen sydämellisiä, ystävällisiä sanoja ja tekemällä huoimaavaisia tekoja riippumatta siitä, miten heitä kohdeltiin vastineeksi. Kaikki sopivat kokeilevan-sa sitä tietyn ajan, jonka jälkeen he kokoontuivat uudelleen ja pohtisivat asiaa.

Vaikka jotkut aluksi epäröivät, he sitoutuivat suunnitelmaan vilpittömin sydämin.

Se, mitä seuraavaksi tapahtui, oli suorastaan hämmästyttävää.

Kylmä ilmapiiri alkoi lämmetä. Murjotukset korvautuivat hymyillä. Aikuinen, joka oli ennen ollut etäinen ja ankara, alkoi muuttua. Lapset, jotka saivat voimaa valinnastaan toimia rakkauten johtamina, kokivat iloa muutoksesta. Muutos oli niin syvä, ettei suunniteltua seurantakousta koskaan tarvittu. Ystävällisyys oli tehnyt hiljaisen työnsä.

Aikanaan muodostui todellisia ystävyyden

tout le monde a été édifié. En tant qu'artisans de paix, nous pardonnons et nous cherchons à édifier les gens plutôt qu'à les rabaisser.

Être un artisan de paix dans sa collectivité

Troisièmement, soyons des artisans de paix dans notre collectivité. Pendant les années difficiles de la Seconde Guerre mondiale, John A. Widtsoe a dit : « La seule manière de créer une communauté paisible, c'est de former des hommes et des femmes qui aiment et font régner la paix. Chaque personne, par cette doctrine du Christ, [...] a entre ses mains la paix du monde. »

La belle histoire suivante illustre ce précepte.

Il y a quelques années, un imam et un pasteur du Nigeria se trouvaient de part et d'autre d'un fossé religieux. Chaque partie avait grandement souffert. Pourtant, par le pouvoir guérisseur du pardon, ils ont choisi d'avancer ensemble.

L'imam Muhammad Ashafa et le pasteur James Wuye sont devenus des amis et des partenaires de la paix. Ils ont fondé un centre pour la médiation entre les religions. Ils incitent maintenant d'autres personnes à remplacer la haine par l'espérance. Deux fois nominés pour le prix Nobel de la paix, ils ont récemment reçu le premier prix de la paix du Commonwealth.

Ces anciens ennemis voyagent maintenant côte à côte, rebâtissant ce qui a été détruit. Ils sont des témoins vivants que l'invitation du Sauveur à être des artisans de paix est non seulement possible, mais aussi puissante.

Quand nous découvrons la gloire de Dieu, nous ne sommes « pas enclins à [nous] nuire les uns aux autres, mais à vivre en paix ». Dans nos assemblées et nos collectivités, choisissons de nous voir les uns les autres comme des enfants de Dieu.

Programme d'une semaine pour procurer la paix

Pour résumer, je vous lance une invitation. Pour être un artisan de paix, il faut agir. Qu'allons-nous faire, individuellement, dès demain ? Je vous propose un programme d'une semaine, en trois étapes, pour être des artisans de paix.

siteitä, jotka kohottivat kaikkia. Rauhantekijöinä me annamme anteeksi muille ja kohotamme tietoisesti muita sen sijaan että lannistaisimme heitä.

Rauhanrakentaminen yhteiskunnassamme

Kolmanneksi rauhanrakentaminen yhteiskunnassamme. Toisen maailmansodan levottomina vuosina vanhin John A. Widtsoe opetti: ”Ainoa tapa rakentaa rauhanomainen yhteiskunta on kasvattaa miehiä ja naisia, jotka rakastavat rauhaa ja ovat rauhanrakentajia. Kristuksen – – opin mukaisesti jokainen ihminen pitää [koko] maailman rauhaa käsissään.”

Seuraava kertomus havainnollistaa tätä ohjenuoraa kauniisti.

Useita vuosia sitten kaksi miestä – muslimi-imaami ja kristitty pastori Nigeriasta – seisivat tuskallisen uskonnollisen kiulun vastakaisilla puolilla. Kumpikin oli kärsinyt syvästi. Silti anteeksiannon parantavan voiman avulla he päättivät kulkea polkua yhdessä.

Imaami Muhammad Ashafasta ja pastori James Wuyesta tuli ystäviä ja epätodennäköisiä kumppaneita rauhan puolesta. Yhdessä he perustivat uskontojen välisen sovittelukeskuksen. Nykyään he opettavat muita korvaamaan vihan toivolla. He ovat olleet kaksi kertaa ehdolla Nobelin rauhanpalkinnon saajiksi, ja äskettäin heistä tuli Commonwealthin rauhanpalkinnon ensimmäiset saajat.

Nämä entiset viholliset kulkevat nyt rinta rinnan ja rakentavat uudelleen sitä, mikä oli särkynyt, elävänä todistuksena siitä, että Vapahtajan kutsu olla rauhantekijä on paitsi mahdollinen – se on voimallinen.

Kun opimme tuntemaan Jumalan kirkkauden, silloin meillä ”[ei] ole halua vahingoittaa [toisiamme] vaan elää rauhassa”. Päättäkäämme seurakunnissamme ja yhteisöissämme nähdä toisemme Jumalan lapsina.

Yhden viikon rauhanrakentamisen suunnitelma

Yhteenvetona esitän kutsun. Rauhanrakentaminen vaatii toimintaa – mitä se voisi olla meidän kunkin kohdalla huomista alkaen? Voisitko harkita viikon mittaista kolmivaiheista rauhanrakentamisen suunnitelmaa?

Un foyer sans querelles : Quand une dispute commence, arrêtez-vous et reprenez du début avec des mots doux et des attentions aimantes.

Construisez des ponts numériques : Avant une publication en ligne, une réponse ou un commentaire, posez-vous la question : « Vais-je construire un pont ? » Sinon, arrêtez-vous. Ne l'envoyez pas. Répandez plutôt la bonté. Publiez la paix au lieu de la haine.

Réparez et réunissez : Chaque membre de la famille tend la main à une personne avec qui la relation s'est détériorée pour s'excuser, servir, réparer et réunir.

Conclusion

Cela fait plusieurs mois que je me sens indéniablement poussé à transmettre ce message : « Heureux ceux qui procurent la paix. » Pour finir, je voudrais faire part de quelques impressions qui me sont venues pendant cette période.

Être un artisan de paix est une vertu chrétienne. Les artisans de paix sont parfois qualifiés de naïfs ou de faibles par diverses personnes. Pourtant, être un artisan de paix n'est pas une faiblesse, mais une force que le monde ne comprend pas toujours. Être un artisan de paix demande du courage et nécessite des compromis, pas le sacrifice des principes. Un artisan de paix dirige avec le cœur ouvert et non l'esprit fermé. Il approche autrui avec les mains tendues, pas les poings serrés. Être un artisan de paix n'est pas une nouvelle mode. Ce principe a été enseigné par Jésus-Christ lui-même, dans la Bible et dans le Livre de Mormon. Il a depuis été enseigné par les prophètes modernes, depuis les premiers jours du Rétablissement jusqu'à aujourd'hui.

Nous remplissons notre rôle divin d'enfant d'un Père céleste aimant en nous efforçant d'être des artisans de paix. Je témoigne de Jésus-Christ, le Prince de la Paix, le Fils du Dieu vivant, au nom de Jésus-Christ. Amen.

Kiistoista vapaa kotialue: Kun kiistely alkaa, pysähdy ja käynnistä tilanne uudelleen ystävällisin sanoin ja teoin.

Digitaalinen sillanrakennus: Ennen kuin julkaisit, vastaat tai kommentoit verkossa, kysy: ”Rakentaako tämä sillan?” Jos ei, pysähdy. Älä lähetä. Jaa sen sijaan jotakin hyvää. Julista vihan sijaan rauhaa.

Korjaa ja lähenny jälleen: Jokainen perheenjäsen voisi etsiä kireän suhteen, pyytää anteeksi, palvella, korjata ja lähentyä jälleen.

Lopuksi

On kulunut muutama kuukausi siitä, kun tunsin kiistattoman vaikutelman, joka johti tähän sanomaan: ”Autuaita rauhantekijät.” Saanen lopuksi kertoa vaikutelmista, jotka ovat painaneet sydäntäni tänä aikana.

Rauhanrakentaminen on Kristuksen kaltainen ominaisuus. Rauhantekijöitä leimataan toisinaan naiiveiksi tai heikoiksi – joka puolelta. Rauhantekijänä oleminen ei kuitenkaan tarkoita heikkoutta, vaan vahvuutta tavalla, jota maailma ei ehkä ymmärrä. Rauhanrakentaminen edellyttää rohkeutta ja myönnetyksiä, mutta se ei edellytä periaatteiden uhraamista. Rauhanrakentaminen on johtamista avoimin sydämin, ei suljetuin mielin. Se on sitä, että lähestymme toisiamme ojentetuin käsin, emme puristetuin nyrkein. Rauhanrakentaminen ei ole mikään uusi asia, joka on juuri tullut painosta. Jeesus Kristus itse opetti sitä sekä Raamatun että Mormonin kirjan ihmisille. Nykyajan profeetat ovat sittemmin opettaneet rauhanrakentamista palautuksen varhaisimmista ajoista aina tähän päivään asti.

Me täytämme jumalallisen tehtävämme rakastavan taivaallisen Isän lapsina, kun pyrimme tulemaan rauhantekijöiksi. Todistan Jeesuksesta Kristuksesta, joka on Rauhan Ruhtinas, elävän Jumalan Poika. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.